

OPINIÓ

Un referèndum opac

RAMON MORELL
ECONOMISTA

Quan anem a votar sabem perquè hi anem. El primer que hem de dir pel que fa a la candidatura Pirineus-Barcelona pels Jocs Olímpics d'Hivern 2030 (JOH) és que la població resident a les comarques cridades a votar no saben, exactament, què votaran. Votaran SI o NO als JOH (amb preguntes diferents segons comarca) sense tenir coneixement del projecte, de les infraestructures (de tot tipus, hi haurà fibra òptica arreu?), de la resta de capital immobilitzat, dels usos d'aquest immobilitzat, de les edificacions destinades a serveis i residència dels i les esportistes, de l'impacte d'aquestes construccions al medi ambient i a la biodiversitat de les àrees de muntanya, del cost del manteniment del capital fix que quedarà i dels seus usos. Quin sentit té votar en aquestes condicions? Cap. Sembla un referèndum trampa per passar la responsabilitat d'un possible fracàs a la pròpia ciutadania. La idea d'uns JOH no és d'ara, a la primera dècada d'aquest segle XXI ja es va preparar una candidatura pels jocs de 2022. La crisi econòmica i financera va paralitzar el projecte, decisió del tot raonable, malgrat que l'alcalde Trias al presentar la renúncia va deixar les portes obertes per presentar la candidatura pel 2026, tanmateix, l'alcalde Colau va deixar congelat del tot el projecte el 2015. Érem molts els que pensàvem que la iniciativa s'havia enterrat definitivament quan, en ple-

na pandèmia i encara no recuperats de la crisi econòmica i financera, que va ser la causa per anul·lar la candidatura del 2022, va ressuscitar la iniciativa per aconseguir els JOH el 2030. La situació actual res té a veure amb la que hi havia quan es van celebrar les Olimpíades el 1992 a Barcelona que van suposar, per exemple, la construcció del parc del Segre a la Seu d'Urgell que s'ha convertit en un centre esportiu de primera línia internacional amb unes efectes molt positius. Eren uns altres temps i la competència internacional no era, ni molt menys, la que hi ha avui a les estacions d'esquí. En aquests moments la lluita contra el canvi climàtic amb els 17 objectius de l'ONU de sostenibilitat econòmica pel 2030, amb les anomalies del mercat d'emissions de CO2 que és una de les causes més importants dels preus de l'electricitat, amb la inseguretat que genera la guerra d'Ucraïna, fan molt difícil, per no dir impossible, la celebració d'uns JOH. D'altra banda, l'impacte d'esdeveniments d'aquest tipus ja no és el d'abans i només cal mirar que ha passat en els Estats on o bé jocs olímpics o exposicions universals s'han celebrat en alguna de les seves ciutats. Es podria argumentar que aquests JOH poden ser com una mena de salut econòmica per les estacions d'esquí —la majoria d'elles, actualment, amb quantioses pèrdues perquè el finançament no era autònom, és a dir, a partir del propi funcionament de l'estació, sinó a través de les operacions immobiliàries de segona residència en plena bombolla del sector— però tampoc és vàlid aquest argument. Probablement les estacions on tindran lloc alguna o algunes de les proves necessiten d'obres per poder-se celebrar, obres que no seran barates i al marge del seu impacte mediambiental la seva amortització no podrà venir, posteriorment, pel propi funcionament de l'estació. El territori d'alta muntanya necessita d'una promoció específica i exclusiva amb un progrés ajustat a la sostenibilitat i a la biodiversitat pròpies. Això no vol dir fora el turisme, no, vol dir acompanyar el turisme d'altres activitats per no caure en el perill d'una sola producció. Ja hi ha iniciatives esplèndides en aquest aspecte que el que necessiten és recolzament i visibilitat. Cal arbitrar uns mecanismes de transferències de rendes urbanes que es poden concretar en tractament fiscal, subvencions amb preus polítics o línies de finançament pròpies. D'aquesta manera és com el món urbà ha de participar en un major equilibri territorial.

No té sentit votar així. Sembla una consulta trampa per passar la responsabilitat d'un possible fracàs a la pròpia ciutadania

Rituals

JOSEP TORT
HISTORIADOR

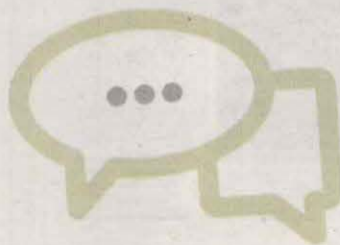
Comença la setmana Santa i per a moltes persones això vol dir vacances de primavera, curtes com totes les vacances i amb el risc d'algun ruixat o algun canvi sobtat del temps, com toca per primavera. Però per altres persones i en el record dels que tenim una edat, o dues o tres, aquesta setmana és, especialment de dijous a dilluns, un seguit de cerimònies i celebracions religioses i tradicionals. La mirada del segle XXI cap a aquestes celebracions és molt distant i en general, acrítica. És ben cert que els fets religiosos ja no ocupen un lloc central del calendari festiu i tampoc dels costums i convencions socials. Però la distància que manifestem cap a aquests actes es deu també a la nostra ignorància sobre el seu origen i sobre els relats que ho sustenten, siguin els evangelis o les històries que durant segles s'havien anat bastint sobre la mort de Jesucrist i el misteri de la seva resurrecció, eix de la fe cristiana. La majoria de persones, excepte aquells escassos fidels practicants i alguns dels que representen les passions, no ens sabrien explicar gairebé cap dels catorze senyals amb números romans que encara llegim a les esglésies, per posar un exemple. Però el que és encara més greu és que els ma-

teixos representants religiosos, o els oficiants de congregacions i confraries han anat perdent molts d'aquests coneixements i no s'han preocupat de mantenir-los i traspasar-los als qui ara duen a terme moltes d'aquestes celebracions. I no parlem de secrets per a iniciats si no d'una cultura general que és un patrimoni immaterial molt important. D'alguna manera hem anat perdent el sentit del ritual, i el ritual mateix. Dient

Si aquesta tradició és religiosa necessita que el ritual, els símbols, el misteri, siguin respectats com a mínim pels qui hi creuen

això no vull pas dir que hem d'enyorar temps passats o animalades ja superades com la de fer anar els carraus dins de l'església per "matar jueus". El que vull dir és que repetir tradicions sense coneixement ni explicació porta a perdre'n el sentit i sovint a traïr l'esperit o la intenció que ho havia generat. I si aquesta tradició és religiosa necessita que el ritual, els símbols, el misteri, siguin respectats com a mínim pels qui hi creuen.

O això em sembla. Entre altres, dues coses de la Setmana Santa lleidatana em tenen ben distret. Una, la de veure els armats repartint caramels a la processó del Sant Enterrament. Res a dir si això forma part del costumari local, que ja sabem empeltat d'un sentit de l'humor a vegades negre, irreverent, sorneguer i carrincló. Tot i això, i amb un somriure sota el nas, em continua sorprenent. L'altra sorpresa que em distreu és la de veure penitents, els de les cadenes, peus descalços, i creus ben pesades a la processó del diumenge de Rams, la dels Dolors. Normalment aquests penitents, que han fet promeses o manifesten el seu penediment, emmascarats i anònims, acompanyen la processó penosa del divendres i li trobo força sentit que així sigui. Però darrerament també apareixen a la de Rams (avui pel lector, per cert). El que ja no em convenç és una explicació que vaig sentir i que diu que surten el diumenge perquè el divendres són fora, de vacances, i ja sabem que no es pot perdre clientela! Tot plegat em sembla un despropòsit però la cultura popular ja ho té això. A punt de celebrar aquests dies de festa, més motius per pensar què en fem i què en farem del nostre patrimoni, material, immaterial, local i mundial. Bona Palma a tots!

AUTOMOVILISMO

Leclerc firmó la 'pole' y Sainz y Alonso caen a la quinta fila

FOTO: S. B. (EFE) / Fernando Alonso estuvo desafortunado

El monegasco Charles Leclerc (Ferrari), líder del Mundial de Fórmula Uno, arrancará primero hoy en el Gran Premio de Australia, el tercero de la temporada, que se disputa en el circuito semi-urbano de Albert Park de Melbourne, donde el mexicano Sergio Pérez (Red Bull) saldrá tercero; y los españoles Carlos Sainz (Ferrari) y Fernando Alonso (Alpine), desafortunados ambos en la última ronda de la cronometrada principal (Q3), lo harán desde la quinta fila. Leclerc, de 24 años, dominó ayer la sesión de calificación al cubrir los 5.303 metros de la pista australiana en un minuto, 17 segundos y 868 milésimas, firmó la undécima *pole* de su carrera, la segunda del año.

HOCKEY PATINES

El Lleida.net Alpicat supera al Arenys y jugará la final de Copa

Los leridanos se medirán hoy contra el Vilafranca

El Lleida.net Alpicat superó ayer al Arenys de Munt por un ajustado 4-5 y se clasificó para disputar la gran final de la Copa SAR La Princesa, en la que se enfrentará al anfitrión Vilafranca.

Vilafranca del Penedès REDACCIÓN

El partido del equipo de la localidad del Segrià fue el primero de la tarde en esta final a cuatro de esta competición de los equipos de la segunda categoría del hockey que se disputa en Vilafranca del Penedès.

Los leridanos disputaron un emocionante encuentro en el que tomaron ventaja de inicio (0-3) pero en el que vieron como el rival llegaba a empatar a tres en el ecuador de la segunda mitad. La reacción de los hombres de Xavi Roy fue fulgurante y rompieron el partido, asegurándose con el 3-5 su clasificación para la gran final de hoy y convirtiendo en una anécdota el 4-5 final en los últimos segundos. El rival de los leridanos por conseguir el título será el anfitrión, el Vilafranca Capital del Vi, que ayer superó en

FOTO: Lleida.net Alpicat / El equipo que dirige Xavi Roy disputó una emocionante semifinal

la otra semifinal al Mataró en un igualado partido (5-4).

Arenys de Munt: Martínez, Vila, Gallardo, Matthieu y Puigvert -5- García, Domenech, Oviedo, Font y Oliveres.

Lleida.net Alpicat: Casals, Mataix, Fernández, J.R. Serret (c) y Zilken -5- Scarso, Ballester, Miquel Serret, Besolí y Escolà.

Goles: 0-1, m. 4 Fernández; 0-2, m. 13 Miquel Serret; 0-3, m. 26

J.R. Serret; 1-3, m. 28 Arnau Font; 2-3, m. 29 Vila; 3-3, m. 31 Font; 3-4, m. 34 Zilken; 3-5, m. 44 Ballester y 4-5, m. 50 Arnau Font.

Árbitros: Morandeira Sánchez y Mier Sánchez.

ESQUÍ

El programa Esport Blanc Escolar acaba el curso en Baqueira con la graduación

Baqueira Beret REDACCIÓN

La 9ª edición del programa Esport Blanc Escolar (EBE) finalizó en Baqueira Beret con la celebración de la cuarta jornada de Graduació de Neu, que contó con la presencia de una cincuentena de niños de la Val d'Aran, l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà y el Pallars Jussà.

Terminan así tres meses de actividad en los que 2.500 chicas y chicos de 61 escuelas de todo el Pirineo han practicado los deportes de invierno en las diversas estaciones de montaña catalanas y han aprendido de sus valores en un entorno natural. Después de

Convocatoria de 650.000 euros para el programa

las tres jornadas celebradas en La Molina, la zona de Beret fue escenario de la última Graduació de Neu del curso 2021-2022, una clausura de carácter lúdico-competitivo donde el alumnado de 4º de primaria de estas comarcas demostró, a través de juegos y

FOTO: Gencat / Participantes en las actividades

circuítos, los conocimientos adquiridos en esquí alpino, esquí de fondo y snowboard gracias a las clases iniciadas a mediados de enero.

La representante territorial de l'Esport en Lleida, Lourdes Ravetllat, asistió en nombre de la SGEAF a la jornada, junto a la directora general de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, Anna Soldevila; el vicepresidente del Consell Esportiu del Pallars Jussà, Àngel Peretó; el director comercial de Baqueira Beret, Xavi Ubeira; el delegado técnico de snowboard y freeski de la Federación Internacional de Esquí, Joan Torrellas, y representantes y técnicos de Baqueira Beret y del resto de Consells Esportius implicados, entre otros. Ya se ha abierto la convocatoria, de 650.000 euros, para el desarrollo del programa Esport Blanc Escolar (EBE).